

samtlige parlamenter i EU, og det giver os et fingerpeg om, at det, vi står over for, altså er en betydelig omlægning af støtten inden for EU's budget. Det må vi også nok sige til nogle af de lande, der i dag får ganske betydelige støtte-midler, selv om deres indkomstniveau måske ikke er særlig højt.

Så siger fru Annette Just: Hvorfor kan vi ikke i dag tage stilling til, hvordan det her bliver? Hvorfor kan vi ikke få det her belyst? Dertil vil jeg sige: Fordi der er sket meget, og der kommer til at ske fantastisk meget. DUPI-rapporten belyser meget klart den udvikling, de østeuropæiske lande har været igennem fra 1989 og til i dag. Vi ved, at EU's hjælpeprogram PHARE allerede 1995-99 vil give omkring 7 mia. ecu i støtte til Østlandene. Vi ved, at der over den europæiske udviklingsbank vil blive ydet et ganske stort lånebeløb, omkring knap 5 mia. ecu, til Østlandene.

Vi ved altså, at der vil blive gjort en meget stor indsats for at opbygge landene, for at omstille landene, for at bringe deres samfundssystemer på omgangshøjde med det, vi kender i den vestlige verden, i de vestlige demokratier.

På nuværende tidspunkt forbereder man også optagelsen af Østlandene gennem Europaaf-talerne, som man har indgået med disse lande. Det vil yderligere fremme omstillingen i landene med henblik på at kunne leve under markedsøkonomiske forhold, med henblik på at kunne leve under et samfundssystem, som er det, de har ansøgt om at blive medlemmer af, nemlig det, der er herskende i EU.

Så hvad angår den første del af forespørgslen, synes jeg, man med rimelighed kan sige, at det må man afvente, og jeg lægger vægt på det, som også udenrigsministeren sagde: På minister-rådsmødet i Madrid bad man Kommissionen om efter afslutningen af regeringskonferencen om udvidelsen af EU at fremkomme med et oplæg, der belyste, hvad de økonomiske konsekvenser er, også under hensyntagen til udvidelsen. Så det saglige grundlag, der gennemanalyserer hele området, vil altså antagelig først foreligge i løbet af august eller september måned i år.

Det er det grundlag, som man kan begynde at drøfte seriøst ud fra. Indtil da vil det være mere eller mindre gætterier.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at regeringen har iværksat et arbejde, hvor man undersøger, hvad det egentlig er for erfaringer, vi har i dag, med henblik på at lade disse erfa-

ringer indgå i de drøftelser, der så skal påbegyndes, som sagt antagelig i september i år.

Den anden del af forespørgslen, misbrug af og svig med EU-midler, om den vil jeg godt sige, at jeg umiddelbart blev en smule overrasket, da jeg så, at det stod her. Ikke fordi vi ikke altid skal være koncentreret om spørgsmålet om at bekæmpe svig, at bekæmpe misbrug, men måske mere, fordi vi altid siger, at det vil vi, og det er vi enige om; det er ikke noget politisk stridstema. Enhver form for svig og misbrug skal bekæmpes.

Men når jeg blev lidt overrasket, var det, fordi regeringen har jo fremlagt egentlig ganske vidtgående forslag til regeringskonferencen netop med henblik på at bekæmpe svig og misbrug. Det drejer sig for det første om forslaget om at indføre en overordnet bestemmelse om sikring af sund finansforvaltning i EU-traktaten. Det drejer sig for det andet om at give en helt specifik hjemmel i Traktaten, hvorefter rådet med kvalificeret flertal endda kan vedtage foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af svig. Det drejer sig for det tredje om, at der udarbejdes en årlig rapport om gennemførte foranstaltninger på svigområdet, som så kan danne afsæt for de næste initiativer, der skal tages i bekæmpelsen af svig og misbrug.

Det drejer sig for det fjerde om mulighed for, når der er konstateret svig, at kunne vedtage passende foranstaltninger, der kan finde anvendelse straks, over for de pågældende lande. Det drejer sig for det femte om, at der med kvalificeret flertal kan fastlægges nærmere bestemmelser, der kan forbedre Revisionsrettens arbejde. Og det var for det sjette forslag om et forbedret samarbejde mellem Kommissionen, Revisionsretten og medlemslandene. Ikke mindst det sidste er jo helt centralt, hvis man effektivt skal komme misbrug til livs.

Jeg vil godt sige, at det virker, som om Fremskridtspartiet overhovedet ikke har læst de forslag, men i stedet er faldet ned i den dér fure med at sige: Misbrug og svig er noget, vi må bekæmpe, og det er noget, der er i EU, og det er noget, vi må bekæmpe, og det er noget, der er i EU, og det er noget, vi må bekæmpe, og det er noget, der er i EU osv. osv. osv.

Den reelle indsats, synes jeg, er det, som blev beskrevet af økonomiministeren – initiativer, der er sat i gang – og så de oplæg til opstramninger i Traktaten, som regeringen har foreslået. Jeg synes egentlig, at Fremskridtspartiet burde have kvitteret for den indsats, der er ydet på det område.